

Arrest

nr. 192 955 van 2 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 19 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Russisch staatsburger bent van Tsjetsjeense origine. U bent afkomstig uit Atsjkhai-Martani in de Tsjetsjeense Republiek.

Op 22 mei 2008 bent u in België aangekomen en dezelfde dag hebt u asiel aangevraagd bij de Belgische asielinstanties. In dit verband werd door het Commissariaat-generaal op 23 april 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd vervolgens door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 30 september 2009. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 20

november 2012 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw huidige tweede asielaanvraag, verklaart u in uw land van herkomst nog steeds te worden gezocht door de autoriteiten omwille van de redenen die u in het kader van de voorgaande asielaanvraag hebt uiteengezet, namelijk de verdenkingen van medewerking met de rebellen. Op 11 mei 2008 werd u namelijk tegengehouden aan een controlepost voor een identiteitscontrole. U moest in een kamer wachten terwijl uw Russisch paspoort werd gecontroleerd. Na enige tijd mocht u doorrijden, maar uw Russisch intern paspoort werd ingehouden. Wanneer u enkele minuten later een lekke band kreeg, wilde u deze vervangen. Toen u echter uw reservewiel uit uw koffer wilde halen, bleek dit te zijn verdwenen en lagen er explosieven in uw koffer. U bent ondergedoken en sindsdien vallen de autoriteiten u lastig.

U legt volgende nieuwe stukken neer: vier politieconvocaties uit 2011 (origineel), 3 politieconvocaties uit 2015 (origineel), een Russisch medisch attest uit 2011 over uw vader, 3 foto's van uw gewonde vader, een psychomedisch attest van psycholoog R. V. (...), een psychomedisch attest van Dr. S. (...), internetartikels, een cd-rom met 3 korte videobestanden, handgeschreven getuigenissen (met kopieën van de paspoortgegevens van de betrokken getuigen) van A. D. (...), Z. N. (...), M. D. (...), A. M. (...), K. Z. (...), en A.A. (...), over uw problemen, waarmee u uw bewering wilt staven dat u nog steeds door de ordediensten in uw land van herkomst wordt gezocht. Verder legde u bij uw laatste asielgehoor nog volgende documenten voor: een kopie van de verblijfskaart van uw levenspartner, Belgische geboorteattesten voor uw beider kinderen, een recent psycho-medisch attest van Dr. S. (...), een recent bewijs van ongehuwdheid vanwege de dienst burgelijke stand van het district Atsjkhai Martan, Tsjetsjenië.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door de Belgische asielinstanties werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze werd ondermijnd en de door u aangehaalde feiten bijgevolg als niet bewezen werden beschouwd. U diende hiertegen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het Commissariaat-generaal op 30 september 2009 bevestigde. U diende daarop een tweede asielaanvraag in. Het Commissariaat-generaal kan zich er bijgevolg toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Ten eerste dient erop gewezen te worden dat u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag blijft volharden in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, namelijk het feit dat u in de Russische Federatie problemen had met de autoriteiten wegens verdenkingen van banden met de rebellen, nadat u explosieven aantrof in uw auto. Daarom mag er van u verwacht worden dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag hieromtrent incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van een vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu komt het Commissariaat-generaal tot de slotsom dat u geen dergelijke elementen naar voren brengt.

Het tegendeel is echter waar. Immers werd aangaande het incident dat aan de basis lag van de door u verklaarde problemen, de stiekeme installatie van een bom in uw wagen bij een checkpoint, een ernstige tegenstrijdigheid vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen voor het CGVS. Zo verklaarde u ten overstaan van het CGVS in het kader van uw tweede asielaanvraag (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.30.01.2017, p.20,22) dat, zodra u de explosieven in uw wagen had gevonden, u naar uw neef had gebeld, dat deze neef u had aangeraden om weg te gaan van die plek, en dat u vervolgens te voet naar het nabij gelegen huis van uw vriend was gegaan. U gaf aan dat u geen persoonlijk contact heeft gehad

met uw neef na het telefonisch contact met hem. Echter had u in het kader van uw eerste asielaanvraag ten overstaan van het CGVS verklaard (CGVS 1ste asielaanvraag, p.7, 9-10) dat, zodra u gezien had dat er explosieven zaten op de plaats voorzien voor het reservewiel van uw wagen, u uw neef had gebeld, hem alles had uitgelegd, waarop uw neef zei dat hij u met zijn eigen auto onmiddellijk ter plaatse zou komen oppikken, hetgeen hij ook tien minuten later deed, waarna uw neef u met zijn wagen naar uw vriend had gebracht. U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.30.01.2017, p.23). U gaf aan dat u zich dat zo niet kon herinneren, wat de tegenstrijdigheid op zich niet opheft. De tegenstrijdigheid is dan ook manifest. Deze tegenstrijdigheid doet uiteraard ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielprobleem.

Verdere bevestiging van het gebrek aan geloofwaardigheid wordt gevonden in vaststellingen van onaannemelijke vaagheid in uw verklaringen. Zo verwees u naar een geweldpleging jegens uw vader in juni 2011. Uw vader zou toen uitzonderlijk hard zijn geslagen door de autoriteiten die toen een inval hadden gedaan in uw ouderlijk huis. U expliciteerde dat de verwondingen die uw vader toen had opgelopen, zwaarwichtig en levensbedreigend te noemen waren gezien de gevorderde leeftijd van uw vader. Niettemin moet worden vastgesteld dat u over de specifieke letsels van uw vader uiterst vaag bleef. Zo bleek u zich tijdens het gehoor dd. 30.01.2017 in eerste instantie vooral te herinneren dat uw vader veel blauwe plekken had. U gaf aan te denken dat er nog andere letsels waren maar dat u zich die niet precies meer kon herinneren. Of er open wondes waren weet u niet. In antwoord op de vraag of er breuken waren, gaf u aan te vermoeden van wel maar verdere concrete informatie bleef u grotendeels schuldig: het enige dat u zich nog meende te herinneren is dat er iets met de linkerschouder van uw vader was (CGVS 2de aanvraag, gehoor d.d. 30.01.2017, p. 16, 17). Nazicht van het medisch attest dat naar aanleiding van deze verwondingen was opgesteld door het ziekenhuis van Atsjkhoi Martan, waar uw vader toen zou zijn verzorgd, leert dat er bij uw vader toen meerdere ribbreuken werden vastgesteld, een breuk van de rechterknie-schijf, en dat er voorts nog sprake was van een ontwrichting van de rechterschouder. Dat u zich met name dergelijke ernstige breuken niet zou herinneren wanneer er nochtans expliciet naar breuken bij uw vader wordt gevraagd, kan niet geloofwaardig worden genoemd. U wees erop dat u zelf niet aanwezig was bij de bewuste geweldpleging en dat er intussen reeds vijf jaar zijn verstreken (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.30.01.2017, p. 16). Deze uitleg volstaat echter niet ter verschoning van dergelijke vaagheid gezien u zelf aangaf dat de letsels van uw vader ernstig te noemen zijn en toch redelijkerwijze verwacht mag worden dat u meer concreet detail kan geven over de verwondingen van uw vader. Dat u, zelfs vijf jaar na de feiten, dermate beperkte informatie kan bieden over deze letsels bevestigt dan ook het gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen op dit punt. Daarenboven, dat u het bij uw voorlaatste gehoor (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.10.12.2012, p.6) dan weer over geheel andere letsels voor uw vader had (ontwrichte heup, ribbreuken en hematomen) draagt evenmin bij tot de geloofwaardigheid van dit gegeven.

Vervolgens dient het ook geen geloofwaardige blijk van de door u verklaarde ernstige vervolgingsvrees jegens de autoriteiten van uw land van herkomst te worden genoemd, dat u recent nog een attest van ongehuwdheid heeft verkregen bij de dienst burgerlijke stand van het district Atsjkhoi Martan, met apostille, uitgiftedatum 11.01.2017, zoals wel blijkt uit uw verklaringen en het door u neergelegde stuk zelf (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.30.01.2017, p.14). Weliswaar gaf u aan dat dit document werd geregeld door een vriendin van uw huidige levenspartner, en dat dit mogelijk was omdat de corruptie in Tsjetsjenië groot is. Echter kan het niet geloofwaardig worden genoemd dat u of de vriendin van uw levenspartner via de aanvraag van dergelijk document de autoriteiten weerom op uw bestaan aandachtig maken, en daardoor het risico lopen dat de autoriteiten nieuwe vervolgingsdaden zouden stellen jegens u, uw familie of de verwanten en kennissen van uw levenspartner. Ook deze vaststelling moet dan ook aanzien worden als verdere bevestiging van het gebrek aan geloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsvrees jegens de autoriteiten.

Met betrekking tot de door u op cd-rom neergelegde videobestanden moet worden vastgesteld dat deze korte bestanden (2min50sec, 1min42sec, 28sec) een sterk geënceneerd karakter vertonen. De eerste scène toont de aankomst van een politieagent en een man in militair uniform, de tweede scène toont van achter half gesloten deuren een scène met woordenwisseling in huis, de derde opname toont kortstondig een gewapend iemand op de binnenplaats. Van alle betrokkenen valt op dat zij op weinig doorleefde en eerder geïnstrueerde wijze uitspraken doen naar elkaar toe. Ook is het opvallend hoe de agent en de militair in kwestie, in de tweede opname, die enerzijds de intentie verklaarden uw vader te zullen meenemen, zich hierbij beperkten tot een kortstondige en voorzichtige trekbeweging aan diens elleboog vanuit het deurgat. Aan de eerste opname valt het ook op dat de persoon die de opname maakt dicht tegen het raam staat onmiddellijk waarachter een politieagent afwacht tot iemand de deur opendoet. U gaf nochtans zelf toe dat het gevaarlijk is om dergelijke opname te maken. Dan is de vraag gerechtigd hoe iemand zo dicht bij deze agent, en in diens directe gezichtsveld, dergelijke opname zou kunnen maken zonder hierbij op te vallen. U verklaarde dat dit raam dusdanig was dat je enkel van

binnen naar buiten kon kijken maar niet van buiten naar binnen (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.30.01.2017, p.19). Echter blijkt zulks hoegenaamd niet uit de opname, die gemaakt werd op een zonnige dag met ruime lichtintensiteit: de lichtinval door het raam is geheel normaal. Bijgevolg is deze poging tot verklaring niet plausibel. Daarbij is het weerom opvallend dat u wat dit politiebezoek aan uw ouderlijk huis betreft evenzeer onaannemelijk weinig informatie weet te geven. Zo weet u niet met zekerheid wie deze drie opnames heeft gemaakt. U weet dat uw broer K. (...) erbij betrokken was, maar u weet niet of hij alle opnames gemaakt heeft (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.30.01.2017, p.17). U weet ook niet of er bij dit politiebezoek een huiszoeking heeft plaatsgevonden (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.30.01.2017, p.18). U wist niet wie er behalve uw broer en uw vader in huis was op het moment van het politiebezoek. Of uw broer K. (...) bij dat politiebezoek persoonlijk gecontroleerd werd, weet u evenmin. U vermoedt slechts dat hij werd gecontroleerd maar dat hij er dan allicht in geslaagd was om de telefoon waarmee hij het politiebezoek had gefilmd, zo ver mogelijk heeft kunnen verstoppen (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.30.01.2017, p.18). Gegeven het door u zelf verklaarde risico verbonden aan het maken van dergelijke opname, gegeven de agressiviteit waarmee luidens uw verklaringen sommige politiebezoeken gepaard gingen, kan het niet aannemelijk worden genoemd dat u slechts dermate beperkte informatie heeft over dit ene politiebezoek en de daarbij gemaakte video-opname. Deze vaststellingen leiden er dan ook toe deze videoopnames onvoldoende bewijskrachtig te noemen om de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen te herstellen.

U haalde in het kader van deze asielaanvraag aan dat de kwaliteit van uw geheugen sinds uw komst naar België achteruit is gegaan, en dat u met name data door elkaar zou halen. U verklaarde dat u hiertoe psychiatrische begeleiding heeft gehad (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.10.12.2012, p.7-8, 10). U maakt deze verwijzing ter verklaring van de vastgestelde tegenstrijdigheden en vaagheden. Echter moet worden vastgesteld dat deze verwijzing niet vermag de hierboven aangehaalde ongeloofwaardigheden op overtuigende wijze te verklaren.

Allereerst zij erop gewezen dat de gegevens in het dossier uitwijzen dat de normale wijze van het onderzoek en gehoor op geen enkel moment in het gedrang is gekomen, evenals dat u in staat bent gebleken om uw asielrelaas op zelfstandige, gedetailleerde wijze toe te lichten. Met name voor wat betreft uw asielverklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag valt op dat u op zeer gedetailleerde wijze verklaringen heeft gedaan omtrent uw persoonlijke achtergrond, reisweg en concrete vervolgingsproblemen, zijnde op dat moment hoofdzakelijk het incident met uw wagen. U bleek toen ten overvloede in staat om met precisie deze feiten te beschrijven, ook voor wat betreft cijfermatige gegevens zoals data of een nummerplaat. Het is eerder voor wat betreft de feiten die zich hebben voorgedaan na uw vertrek uit de Russische Federatie, feiten die u in het kader van uw tweede asielaanvraag heeft aangehaald, dat u meermaals in de loop van uw asielgehoren aangeeft een gebrekkig geheugen te hebben, en dat u ook, zoals hierboven aangehaald, zich vaag toont in het weergeven van deze feitelijke informatie. Nochtans had u aangegeven dat uw geheugen u in de steek liet sedert het incident met uw wagen zich had voorgedaan (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.30.01.2017, p.13). Gegeven deze vaststellingen dient het reeds onaannemelijk te worden genoemd dat uw geheugen dusdanig door psychologische problemen zou zijn geremd dat u niet in staat zou zijn tot concrete en gedetailleerde verklaringen aangaande uw asielproblemen.

De psychomedische attesten die u in dit kader doorheen uw asielprocedure heeft neergelegd, weten alvast niet te overtuigen. U legde allereerst bij het gehoor van 10.12.2012 een medisch attest voor van R. V. (...), klinisch psycholoog, waarin wordt vermeld dat bij u elementen van een posttraumatische stressstoornis werden aangetroffen (Document 9). Bovendien wordt in dit attest in de meest algemene bewoordingen verwezen naar uw asielproblemen (was getuige van divers oorlogsgeweld ... tijdens een verplaatsing naar Grozny tegengehouden door Russische militairen, aanzien als een terrorist). Echter moet reeds worden vastgesteld dat dit attest niet gedateerd is. Bijgevolg kunnen op grond van dit attest daardoor alleen al geen indicaties worden afgeleid met betrekking tot de aanvang, duur of actualiteit van de kwestieuze medische problematiek. Ook blijkt uit dit document nergens welk onderzoek is voorafgegaan. Integendeel blijkt uit uw verklaringen dat dit medisch attest is gebaseerd op slechts één consultatie bij Dr. V. (...) (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.10.12.2012, p.12). Hierdoor dient te worden geconcludeerd dat dit medisch attest onvoldoende gefundeerd is. De diagnose van posttraumatische stress kan immers slechts worden gesteld na een grondig onderzoek met meerdere consultaties bij een gediplomeerd psychiater of psycholoog. Dit blijkt in casu niet het geval, waardoor dit attest onvoldoende bewijskrachtig is. Daarbij moet voorts worden opgemerkt dat nergens in dit attest expliciet verwezen wordt naar enig geheugenprobleem. Verder, voor wat betreft de verwijzing in dit attest naar de door u verklaarde asielproblemen, kan enkel worden vastgesteld, te meer gezien uw verklaring dat dit attest gebaseerd is op slechts één consult, dat de inhoud ervan voor wat betreft de verwijzing naar de verklaarde asielmotieven, werd opgesteld op grond van uw verklaringen ter zake. Er kan niet worden aangenomen dat Dr. V. (...) als getuige aanwezig was bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Bijgevolg mist deze verwijzing elke bewijskracht.

Daarnaast legde u twee uiterst summiere attesten neer van psychiater Dr. P. S. (...) (dd.11.12.2012 en 07.02.2017). Het oudste attest vermeldt zonder verdere uitleg dat u in het verleden in behandeling was voor depressie en PTSD, en dat u 'momenteel subjectieve last heeft van het geheugen.' Het meer recente attest geeft aan dat u 'klachten meldt van concentratie en geheugenproblemen.' Uit beide attesten, en dan met name de verwijzingen 'subjectieve last van het geheugen' en 'meldt klachten van concentratie en geheugenproblemen' kan duidelijk worden afgeleid dat deze zijn gebaseerd op uw verklaringen. Verder bieden de attesten geen van beide gedetailleerde en concrete, wetenschappelijk onderbouwde informatie die enige gevolgtrekking in de zin van geheugenproblemen rechtvaardigen, laat staan geheugenproblemen die dusdanig ernstig zouden zijn dat ze zouden verhinderen dat u coherente en gedetailleerde verklaringen zou doen over de door u verklaarde asielproblemen. Uit deze summiere attesten kan bijgevolg geen aannemelijke verklaring worden gevonden voor de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden en vaagheden in uw verklaringen.

Ook de andere door u neergelegde nieuwe bewijselementen zijn niet van aard dat zij uw geloofwaardigheid vermogen te herstellen. In het algemeen zij reeds opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Russische documenten, met name indien uitgegeven in de noordelijke Kaukasus, bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

U legde in totaal 7 convocaties neer waarmee u uw bewering wil staven als zou u nog steeds door de Russische autoriteiten worden gezocht. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw kennis met betrekking tot de inhoud van een aantal van de convocaties onaannemelijk beperkt is. U werd tijdens uw gehoor dd.10.12.2012 bevraagd over de 4 convocaties die u tot dan toe had neergelegd. U kon daarbij niet antwoorden op de vraag door welke dienst u werd opgeroepen via deze convocaties (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.10.12.2012, p.8). U verklaarde dat u ofwel door de politie, ofwel door het parket wordt opgeroepen, maar u kon niet concreet aangeven bij welke dienst u zich wanneer moest gaan aanmelden (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.10.12.2012, p.8). Ook was u toen zeer vaag over het moment waarop u werd opgeroepen voor verhoor. U verklaarde eerst dat het in 2012 was, bijgevolg hetzelfde kalenderjaar als het interview waarin u deze uitspraak deed, waarna u uw verklaringen aanpaste en stelde dat het 2011 was. Daarna gaf u aan dat het toch 2012 moet zijn, waarna u besluit dat u in 2011 werd opgeroepen (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.10.12.2012, p.8). Dergelijke vage verklaringen doen ernstig vermoeden dat deze politieconvocaties niet authentiek zijn. Met betrekking tot deze en de meer recente politieconvocaties zij alvast geoordeeld dat zij onvoldoende bewijskrachtig zijn om op te wegen tegen de hierboven vastgestelde blijken van manifeste ongeloofwaardigheid van de asielmotieven. Er dient daarbij te worden opgemerkt dat uit deze convocaties op geen enkele manier kan worden afgeleid waarom u werd opgeroepen, noch wat de omstandigheden voor deze oproeping waren. Er wordt weliswaar vermeld dat u werd opgeroepen als verdachte, maar nergens wordt vermeld in welke zaak of welk onderzoek u wordt opgeroepen. Bijgevolg kan met deze convocaties niet worden bevestigd dat u daadwerkelijk wordt vervolgd omwille van de door u verklaarde redenen.

Verder legt u een medisch attest voor over de gezondheidstoestand van uw vader en enkele foto's van uw gewonde vader (Documenten 7 en 8). Wat betreft het medisch attest werd hierboven reeds vastgesteld dat u onaannemelijk weinig vertrouwd bent met de inhoud van dit stuk. Deze vaststelling geeft dan ook aanleiding tot ernstige twijfel aan de authenticiteit van dit stuk. De foto's tonen blauwe plekken op het gelaat van een man waarvan u zegt dat het uw vader is. De foto's geven echter geen enkele tijdsindicatie noch in welke omstandigheden de zichtbare letsels werden opgelopen. Bijgevolg vermogen ook deze foto's niet op te wegen tegen bovenstaande ongeloofwaardigheden.

Voorts legde u een aantal getuigenissen voor van vrienden en familieleden, namelijk van A.D. (...), Z.N. (...), M.D. (...), A.M. (...)

(Document 11), waarmee u uw asielrelaas wilt staven en waarmee u wilt aantonen dat u wel degelijk door de Russische autoriteiten wordt vervolgd. Over deze getuigenissen dient echter de opmerking te worden gemaakt dat het hier louter subjectieve verklaringen betreft en er geen objectieve elementen te ontdekken vallen in deze getuigenissen. Uw verklaringen betreffende uw problemen met de autoriteiten in uw land van herkomst werden ongeloofwaardig bevonden. De loutere herhaling van uw verklaringen door iemand uit uw persoonlijke familie- of kennissenkring kan logischerwijs niet als objectief bewijs worden beschouwd voor uw problemen.

Tenslotte legde u nog een reeks internetartikels neer. Dienaangaande verklaarde u zelf (CGVS 2de aanvraag, gehoor dd.30.01.2017, p.7-8) dat deze artikels de algemene situatie betreffen in de Tsjetsjeense republiek, maar dat nergens in deze artikel melding wordt gemaakt van uw persoon of de door u verklaarde problemen. Bijgevolg zijn deze artikels niet van aard dat ze bovenstaande vaststellingen aangaande de door u verklaarde problemen vermogen te weerleggen of verklaren.

De verblijfstitel van uw levenspartner in België en de geboortecertificaten voor de beide kinderen die u met haar heeft, bieden geen informatie aangaande de door u verklaarde asielmotieven in de Russische federatie. Deze stukken vermogen om die reden niets te wijzigen aan de hierboven verzamelde vaststellingen.

Het door u neergelegd Russisch attest van ongehuwdheid werd hierboven reeds besproken.

Het door u neergelegd militair boekje werd reeds neergelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag en kan bijgevolg niet aanzien worden als een nieuwe element ter staving van uw huidige asielaanvraag. Het document bevat alvast enkel persoonlijke identiteitsgegevens die niet in twijfel worden getrokken.

Alle bovenstaande vaststellingen in acht genomen, besluit het Commissariaat-generaal dat de nieuwe elementen in uw asielaanvraag de geloofwaardigheid van de problemen die u gekend zou hebben, niet kunnen herstellen. Het Commissariaat-generaal oordeelt dat er in uw hoofde ten aanzien van uw land van herkomst geen vrees bestaat voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij onderhavige asielaanvraag opnieuw steunt op het door haar voorgehouden asielrelaas voorgehouden bij haar eerste asielaanvraag. De eerste asielaanvraag van verzoekende partij van 22 mei 2008 werd door verwerende partij bij beslissing van 31 maart 2009 ongeloofwaardig bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 32 290 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 30 september 2009, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State. Het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat het initieel voorgehouden asielrelaas van verzoekende partij ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dit arrest.

Verzoekende partij kan de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerdere asielaanvraag (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij voorgehouden bij haar eerdere asielaanvraag te herstellen.

2.2.4.1. In haar verzoekschrift betoogt verzoekende partij dat *“elk nieuw aangebracht element door verwerende partij te gemakkelijk van de hand (wordt) gewezen”* en dit *“op basis van het enige argument dat zij zich bepaalde gebeurtenissen niet haarfijn kan herinneren en aldus kan omschrijven”*. Verzoekende partij benadrukt dat er vijf jaar is verstreken tussen haar eerste gehoor en haar tweede gehoor. De vastgestelde tegenstrijdigheid betreft bovendien een gebeurtenis uit 2008. Evenmin kan haar kwalijk genomen worden dat zij geen preciezere verklaringen kan afleggen over de verwondingen van haar vader, aangezien zij zelf niet aanwezig was toen haar vader het geweld onderging. Ook in dit verband verwijst verzoekende partij naar het tijdsverloop sinds de gebeurtenissen. Voorts meent zij dat haar verklaringen aangaande de verwondingen van haar vader geenszins zo tegenstrijdig zijn als verwerende partij doet uitschijnen, nu zij tijdens beide gehoren melding maakte van ribfracturen en hematomen. Dat haar in de bestreden beslissing verder verweten wordt dat zij via een vriendin aan een document geraakte om haar huwelijks staat aan te tonen, acht verzoekende partij *“werkelijk absurd”* daar *“men enerzijds van verzoekende partij verwacht dat zij dit document kan voorleggen maar dat men anderzijds het voorleggen van dit document dan weer op deze wijze tegen haar tracht te gebruiken”*. Tevens is het tegenstrijdig van verwerende partij om enerzijds te stellen dat al te gemakkelijk aan dit attest kon worden geraakt, terwijl zij verder dan weer zelf aangeeft dat documenten makkelijk verkregen kunnen worden in haar land van herkomst omwille van de corruptie aldaar. Wat betreft de motivering in verband met de bijgebrachte videofragmenten stelt verzoekende partij dat deze uiteraard kort zijn en dat het voor zich spreekt dat de betrokkenen enkel de minder gewelddadige bezoeken op beeld konden vastleggen. Voorts stelt verzoekende partij dat zij wel degelijk duidelijk was over het feit dat haar broer de beelden had gemaakt. Aangaande de motivering in de bestreden beslissing omtrent de neergelegde convocaties, meent verzoekende partij dat haar niet verweten kan worden de precieze data van de convocaties niet te kennen, nu dit niet iets is wat een gemiddeld persoon na enkele jaren nog zou weten. Verzoekende partij vervolgt haar betoog en stelt dat men *“(t)ot het absurde toe (...) dan ook maar (besluit) dat het voorgelegd attest met daarop een foto van de vader van verzoekende partij, dan ook maar vals moet zijn en het misschien ook wel niet zijn vader betreft, nu verzoekende partij de inhoud ervan ook onvoldoende van buiten heeft geleerd”*. Ten slotte onderstreept verzoekende partij nog dat zij kampt met geheugenproblemen en tevens betwist zij dat zij elementen aangaande haar persoonsgegevens zo veel beter zou herinneren dan de feiten betreffende haar asielrelaas.

2.2.4.2. De Raad wijst verzoekende partij er vooreerst op dat verwerende partij in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze motiveert dat de door haar aangebrachte nieuwe elementen niet van aard zijn de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden problemen te herstellen. Meer bepaald wordt vastgesteld dat (i) haar opeenvolgende verklaringen voor het CGVS een ernstige tegenstrijdigheid

bevatten aangaande het incident dat aan de basis lag van de door haar verklaarde problemen, namelijk de stiekeme installatie van een bom in haar wagen bij een checkpoint; (ii) verzoekende partij onaannemelijk vage verklaringen aflegt omtrent de letsels van haar vader na een geweldpleging jegens hem in juni 2011 en zij dienaangaande bovendien inconsistent is; (iii) het niet geloofwaardig is dat verzoekende partij of de vriendin van haar levenspartner via de aanvraag van het attest van ongehuwdheid bij de dienst burgerlijke stand van het district Atsjkol Martan de autoriteiten weerom op haar bestaan aandachtig maakt, en daardoor het risico loopt dat de autoriteiten nieuwe vervolgingsdaden zouden stellen jegens verzoekende partij, haar familie of de verwanten en kennissen van haar levenspartner; (iv) de door verzoekende partij op cd-rom neergelegde videobestanden gelet op verschillende vaststellingen een sterk geësceneerd karakter vertonen en verzoekende partij bovendien onaannemelijk weinig informatie wist te geven over dit politiebezoek aan haar ouderlijk huis; (v) noch uit de verklaringen van verzoekende partij noch uit de door haar bijgebrachte psychomedische attesten afdoende blijkt dat verzoekende partij ten gevolge van psychologische en/of geheugenproblemen niet in staat is coherente en consistente verklaringen af te leggen; (vi) wat betreft de bijgebrachte Russische documenten opgemerkt moet worden dat er in haar land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden waardoor de bewijswaarde van Russische documenten bijzonder relatief is en op zich niet van dien aard zijn om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas; (vii) wat betreft de door haar neergelegde convocaties verzoekende partij met betrekking tot de inhoud van een aantal van deze convocaties een onaannemelijk beperkte kennis heeft en daarnaast uit deze convocaties op geen enkele manier kan worden afgeleid waarom verzoekende partij werd opgeroepen, noch wat de omstandigheden voor deze oproeping waren; (viii) inzake het bijgebrachte medisch attest over de gezondheidstoestand van haar vader en enkele foto's van haar verwonde vader verzoekende partij onaannemelijk weinig vertrouwd is met de inhoud van dit stuk, en de foto's, die enkel blauwe plekken tonen op het gelaat van een man waarvan verzoekende partij zegt dat het haar vader is, geen enkele tijdsindicatie geven noch aangeven in welke omstandigheden de zichtbare letsels werden opgelopen; (ix) de getuigenissen van vrienden en familieleden louter subjectieve verklaringen betreffen en logischerwijs niet als objectief bewijs kunnen worden beschouwd voor de door verzoekende partij voorgehouden problemen; (x) de bijgebrachte internetartikelen louter de algemene situatie in de Tsjetsjeense republiek betreffen en er nergens melding in wordt gemaakt van verzoekende partij of de door haar verklaarde problemen en (xi) de verblijfstitel van haar levenspartner in België en de geboorteaattesten voor de beide kinderen die zij met haar heeft geen informatie bieden aangaande de door haar verklaarde asielmotieven in de Russische Federatie.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij met bovenstaand betoog weliswaar aantoont dat zij het niet eens is met bovenstaande beoordeling van de door haar bijgebrachte nieuwe elementen, doch geenszins argumenten aanhaalt die van aard zijn voormelde vaststellingen in een ander daglicht te stellen. Immers, uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder de verschillende vaststellingen in verband met de door haar aangebrachte nieuwe elementen afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar het tijdsverloop sinds de feiten, wijst de Raad erop dat verzoekende partij hiermee louter deels de door haar op het Commissariaat-generaal verschaftte uitleg herhaalt en verwerende partij reeds heeft geoordeeld dat haar verwijzing naar het tijdsverloop sinds de feiten *in casu* niet kan overtuigen om haar tegenstrijdige en vage verklaringen omtrent belangrijke en wezenlijke elementen van haar asielrelaas te verklaren. Het herhalen van dezelfde uitleg, die volgens verzoekende partij wel degelijk plausibel is, biedt dan ook geenszins soelaas. De Raad oordeelt dat van essentiële elementen die een traumatische impact hebben met verreikende gevolgen in redelijkheid kan worden aangenomen dat deze in het geheugen gegrift staan en derhalve na verloop van jaren nog steeds op een coherente en consistente wijze kunnen worden weergegeven.

Voorts is de Raad van oordeel dat het loutere feit dat verzoekende partij zelf niet aanwezig was tijdens de geweldpleging jegens haar vader in juni 2011 evenmin volstaat om haar vage en inconsistente verklaringen in verband met de specifieke letsels van haar vader te vergoelijken. Daar deze geweldpleging op haar vader rechtstreeks verbonden zou zijn met de problemen van verzoekende partij met de autoriteiten van haar land van herkomst en verzoekende partij zelf aangaf dat de letsels van haar vader ernstig te noemen zijn, mag redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekende partij meer concrete details kan geven over de verwondingen van haar vader, ook vijf jaar na de feiten. Dat verzoekende partij zich tijdens haar gehoor op 30 januari 2017 in eerste instantie slechts kan herinneren dat haar vader veel blauwe plekken had, maar over de andere letsels zich niet veel meer kon herinneren, terwijl

uit het medisch attest blijkt dat bij haar vader toen meerdere ribbreuken werden vastgesteld, een breuk van de rechterknie-schijf, en dat er voorts nog sprake was van een ontwrichting van de rechterschouder, bevestigt het gebrek aan geloofwaardigheid van haar verklaringen op dit punt. Dit geldt des te meer nu verzoekende partij het tijdens haar gehoor van 10 december 2012 dan weer over geheel andere letsels had (ontwrichte heup, ribbreuken en hematomen), hetgeen wel degelijk verschilt met haar verklaringen tijdens haar gehoor van 30 januari 2017 waar zij zich slechts kon herinneren dat haar vader veel blauwe plekken had en het bijgebrachte medische attest waarin geen melding gemaakt wordt van een ontwrichte heup.

Verder bemerkt de Raad dat nergens in de bestreden beslissing, noch tijdens het verloop van de asielpprocedure, van verzoekende partij verwacht werd dat zij zich tot haar autoriteiten zou richten teneinde een bewijs van haar huwelijks staat te bekomen. Waar verzoekende partij meent dat het tegenstrijdig is om enerzijds te stellen dat al te gemakkelijk aan dit attest kon worden geraakt, terwijl verwerende partij verder dan weer zelf aangeeft dat documenten makkelijk verkregen kunnen worden in haar land van herkomst omwille van de corruptie aldaar, merkt de Raad op dat dit betoog berust op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Immers wordt nergens gesteld dat al te gemakkelijk aan dit attest kon worden geraakt. Dat dergelijk document in Tsjetsjenië kan worden bekomen via corruptie wordt door verwerende partij niet betwist, doch wel acht zij het *in casu* niet geloofwaardig dat verzoekende partij of de vriendin van haar levenspartner via de aanvraag van dergelijk document de autoriteiten weerom op haar bestaan aandachtig maakt, en daardoor het risico loopt dat de autoriteiten nieuwe vervolgingsdaden zouden stellen jegens haar, haar familie of de verwanten en kennissen van haar levenspartner. Deze vaststelling wordt door verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* weerlegd dan wel verklaard.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoekende partij wat betreft de motivering in verband met bijgebrachte de videofragmenten zich beperkt tot de bemerking dat deze uiteraard kort zijn en dat het voor zich spreekt dat enkel de minder gewelddadige bezoeken werden gefilmd, zonder evenwel de motivering dat deze beelden een sterk geënceneerd karakter en de vaststellingen waaruit dit blijkt *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren. Daarnaast stelt verzoekende partij nog dat zij wel degelijk duidelijk was over het feit dat haar broer de beelden had gemaakt, doch gaat zij hiermee volledig voorbij aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij tijdens haar gehoor van 30 januari 2017 duidelijk aangaf dat zij enkel wist dat haar broer K. bij het maken van de opnames betrokken was, doch niet wist of hij alle opnames gemaakt heeft.

Waar verzoekende partij stelt dat haar niet verweten kan worden de precieze data van de convocaties niet te kennen nu dit niet iets is wat een gemiddeld persoon na enkele jaren nog zou weten, wijst de Raad er evenwel op dat dienaangaande in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoekende partij tijdens haar gehoor op 10 december 2012 zeer vaag bleef over het moment waarop zij werd opgeroepen voor verhoor. Meer bepaald verklaarde verzoekende partij eerst dat het in 2012 was, bijgevolg hetzelfde kalenderjaar als het interview waarin zij deze uitspraak deed, waarna zij haar verklaringen aanpaste en stelde dat het 2011 was, om dan weer aan te geven dat het toch 2012 moet zijn, om ten slotte te besluiten dat zij in 2011 werd opgeroepen. Daar zij de convocaties situeert in 2011 dan wel 2012, en zij deze uitspraken deed in 2012, kan het betoog van verzoekende partij dat dit niet iets is wat een gemiddelde persoon na enkele jaren nog zou weten haar vage verklaringen dienaangaande niet verklaren.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij met haar loutere opmerking dat men *“(t)ot het absurde toe (...) dan ook maar (besluit) dat het voorgelegd attest met daarop een foto van de vader van verzoekende partij, dan ook maar vals moet zijn en het misschien ook wel niet zijn vader betreft, nu verzoekende partij de inhoud ervan ook onvoldoende van buiten heeft geleerd”* op geen enkele manier de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij onaannemelijk weinig vertrouwd is met de inhoud van het medisch attest en dat de neergelegde foto's, die blauwe plekken tonen op het gelaat van een man waarvan verzoekende partij zegt dat het haar vader is, geen enkele tijdsindicatie geven noch aangeven in welke omstandigheden de zichtbare letsels werden opgelopen, *in concreto* weerlegt.

Ook mits de loutere herhaling dat zij kampt met geheugenproblemen weerlegt zij op geen enkele manier de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat noch uit de verklaringen van verzoekende partij noch uit de door haar bijgebrachte psychomedische attesten afdoende blijkt dat verzoekende partij ten gevolge van psychologische en/of geheugenproblemen niet in staat is coherente en consistente verklaringen af te leggen. Waar verzoekende partij nog verwijst naar haar verklaring tijdens haar tweede gehoor dat zij zich niet herinnert eerder te hebben verklaard het Russische staatsburgerschap te hebben, waaruit volgens haar blijkt dat zij zich wat betreft haar persoonsgegevens evengoed niet alles herinnert, wijst de Raad er evenwel op dat in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat voor wat betreft haar asiolverklaringen in het kader van haar eerste asielaanvraag opvalt dat verzoekende partij op zeer gedetailleerde wijze verklaringen heeft gedaan omtrent haar persoonlijk achtergrond, reisweg en concrete vervolgingsproblemen, waarbij zij ten overvloede in staat bleek om

met precisie deze feiten te beschrijven, terwijl het eerder voor wat betreft de feiten die zich hebben voorgedaan na haar vertrek uit de Russische Federatie, feiten die zij in het kader van haar tweede asielaanvraag heeft aangehaald, is dat zij meermaals in de loop van haar asielgehoren aangeeft een gebrekkig geheugen te hebben. Met de loutere verwijzing naar voormelde verklaring tijdens haar tweede gehoor in het kader van haar tweede asielaanvraag doet verzoekende partij geen enkele afbreuk aan desbetreffende vaststelling in de bestreden beslissing.

De Raad besluit dan ook dat verzoekende partij geen afbreuk doet aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.2.5. Uit hetgeen voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat de nieuwe gegevens die verzoekende partij heeft aangebracht niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van haar asielrelaas te herstellen. Derhalve kan verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”*

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Per aangetekend schrijven d.d. 14 juli 2017 brengt verzoekende partij nog een brief aan van het gerecht van de stad Grozny waarin bevestigd wordt dat verzoekende partij in haar land van herkomst gezocht wordt door de autoriteiten. De Raad stelt evenwel vast dat ook dit document niet van aard is de geloofwaardigheid van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas te herstellen. Immers brengt verzoekende partij slechts een kopie bij waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat fotokopieën gemakkelijk door knip- en plakwerk nageemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Daarnaast wijst de Raad er nog op dat, zoals reeds bemerkt, uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 20, landeninformatie, deel 2 en 3) blijkt dat er in haar land van herkomst een grote graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Russische documenten, met name indien uitgegeven in de noordelijke Kaukasus, hoe dan ook bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas.

2.2.7. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT